

Spousta našich obcí se alespoň jednou za rok stává dějištěm tancovačky, zábavy či jiné podobné akce. Ale najdou se na mapě i taková místa, ke kterým lze pojem folk a žánry příbuzné přiřadit už řádku roků. Pulčín na Vsetínsku, obec ve které v kopcích končí silnice, svůj Amfolkfest přivítal už podeváté. Tradiční akce pořádaná v areálu bývalé školy má své diváky samozřejmě nejen místní. Tradiční je i skvělá dramaturgie, postavená na nejlepším výběru interpretů z místních zdrojů v kraji, špičce mladé scény z míst vzdálenějších a hvězdném hostovi. Vše běží bez zádrhelů a třeba jen v dokonalém dodržení časového rozpisu by se tu hodně mohly přiučit akce mohutnější a slavnější. Stejně tak jako v občerstvení, ve výběru i cenách. Snad proto všechno netrpí diváckým nezájmem.

Letošní Amfolkfest, opět příjemně krásným počasím, začal vlastně už v pátek sešnem na místě konání i v místní hospodě. V sobotním dopoledni po desáté hodině odstartovala akce prvním vystoupením hosta ze Slovenska - **Pali&priatelä** , svůj

Nejtradičnější interpret Amfolkfestu Jasoň

foto: Belmondo ©

vlastní výraz a cestu ještě hledající. Písničkáře hájil jako první **Pavel Jim Macháček**, který se začíná stále víc objevovat nejen za basou ve Falešné kartě a budoucnost ukáže jak nadějná jeho vlastní tvorba bude. Vsetínští

Gde Billi Boy

zavalili pódium a notný čas ukouslo nazvučování. Nicméně jejich moderní country je svěží, jasně čitelná a poznatelná. Jeden z letošních postupujících na jihlavskou Portu ze severu Moravy

Pavla a spol.

rozšířila sestavu ještě o cellistku Zuzku a na skvělém výkonu to bylo znát. Výrazný hlas, vlastní tvorba i úžasný doprovod cello a houslí - to vše rovná jednomu z velkých příslibů žánru. Zkrátka nepřišla ani trampská písnička v podání

The Štru

z Přerova a okolí. Sami svou muziku označují za "trampsviňk" a swingovalo jim to opravdu dobře. Havířovský

Fous

si pozval jako posilu kytaristu Pindů a dvacetiminutovka jejich vystoupení naladila diváky bluesově. Kremnický Tajf ač trochu nevýrazný, přesto zahrál vcelku příjemný poslechový folk. "Modrou trávu" hájil

BG Strings

. Nejsem si jistý, zda vystoupení tradičně pojaté na jeden mikrofon bylo na místě. Sóla se zvukově utápěla, ke škodě jinak velmi dobrého projevu. Kdesi na hranici žánrů se pohybují

4 dohody

z Havířova. Jejich písničky mi splývaly v jednu skladbu byť hezky poslouchatelnou. Snad každý festival má svého tradičního hosta, bez kterého si akci místní publikum nedokáže ani představit. K Amfolkfestu každým rokem patří

Jason

ze Sklenných Teplic. Folk o dobrých textech, příjemná melodická linka písniček a tradiční neúčast zpěvačky Marušky (není to jen virtuální postava?). Vsetínský

Vrkoč

nabírá na síle nejen v textech, ale i v nápaditých aranžích.

Žambochy

asi netřeba představovat - opět předvedli koncert úžasného textařského hraní si se slovíčky s doprovodem kytary a zpěvu, vše umocněné slyšitelnými stopami jazzu. Jejich

Tři psy

bych korunoval na nejlepší píseň celé akce. Další formace má domov ve Frýdku-Místku, vloni dosáhla v Jihlavě na Portu, letos hrála na Zahradě a říká si

Kajkery

. Opět předvedla jak na dobrou muziku, která čerpá z "kajkerého" soudku, nejbližší má však k folk-rocku. Pražská skupina

Šantré

dokonale předvedla i zde, co dokáže jen kytara, bezpražcová baskytara a hlasová kouzla zpěvačky, když se přidají dokonalé texty a sklídila tak asi největší divácký ohlas.

Douda band

z Ostravy s výraznou a nezaměnitelnou zpěvačkou Zuzkou Teichmanovou a výbornými bicími se také nechává slyšitelně inspirovat z různých zdrojů. Vše přetavuje do plného a hutného zvuku v řadě vlastních velmi nápaditých písniček. Osmá hodina večerní je vyhrazena hvězdnému hostovi, kterého letos představovala

Pavčina Jíšová s CS Bandem

. Představovat taktéž netřeba, výkon profesionální a příjemný.

Noc pak patřila obvyklému bálu, který se nesl v hudební režii Jižanů. A my jsme stačili ještě využít jedinečné možnosti a absolvovali noční vlastivědnou vycházku do blízkých (ve dne viditelných a nádherných) Pulčinských skal pod vedením lesníka Jana (Žambocha). I přes intenzivní svit mobilu Dušana Vainera, použitého místo baterky a povzbuzování Inky Tognerové (ze Šantré), výprava kromě řady neúspěchů skončila úspěchem jediným - nálezem a prohlídkou hasivky orličí.

Zamračené nedělní ráno probudilo Pulčín do dalšího z 364 všedních poklidných dnů. V tom tři sta šedesátém pátém si rádi uděláme zase čas ochutnat desátý příděl muziky ve velmi příjemném prostředí s ještě příjemnějšími lidmi.